

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 5 Maja v. s. 1822 roku.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

W I L N O.

Na odbytem w dniu 29 przeszłego miesiąca kwietnia posiedzeniu powszechnego zebrania, Wileńskiego Towarzystwa Dobroczynności, urzędnicy i członkowie czynni do trzech wydziałów, stosownie do ustaw na rok idący, w roku przyszłym 1823 w miesiącu kwietniu kończący się, zostali wybrani następujący:

Prezydent Towarzystwa: Metropolita Rzymskich w Rosyi kościółow, Arcybiskup Mohilewski i Administrator Biskupstwa Wileńskiego, Stanisław Siostrzencewicz Bohusz.

Prezydent 1go Wydziału: Senator Państwa, Michał Ogiński Tayny Sowiec. *Zastępca:* Aktualny Radca Stanu Generalny Litewski Poczty-Dyrektor Andrzej Bucharski.

Prezydent 2go Wydziału. Michał Hrabia Tyszkiewicz półkownik woysk polskich. *Zastępca:* Tadeusz Kundziez Biskup Anastazywski.

Prezydent 3go Wydziału. Maciej Barankiewicz Medycyny i Chirurgii Doktor. *Zastępca.* Jerzy Gutt Aptekarz Wileński.

Podskarbi: Maciej Szulc Aptekarz Wileński. W obowiązku Dyrektor domu: Intendent Franciszek Wiszniewski półkownik b. woysk pol. Sekretarz Towarzystwa Ignacy Jundził Kollegialny Assesor.

Zastępca i Sekretarz 1go Wydziału: Jan Rychter.

Członkowie 1go Wydziału. Adam Kossakowski Biskup Sufragan Inflancki; Adam Hrabia Günter; Adam Hrabia Chreptowicz; Mikołaj Abramowicz Kamerjunker Dworu Jego Cesarskiej Mości; Gabryel Ogiński Półkownik woysk polskich; Antoni Marcinowski Redaktor Gazety Kuryera Lit.; Stanisław Zakrzewski Szef g. b. w.; Karol Hrabia Czapski; Eustachy Karpp Marszałek Guberski Wileński; Jan Chodźko b. Prezydent Sądu Głg. Mińskiego; Jan Rudomina Kom. Sąd. Edukacyyny; Józef Kończka; Symon Malewski Rektor Uniwersytetu Wileń.; Eustachy Zabiello Assesor b. Sądu Głg.

Członkowie 2go Wydziału. Zaba Marcinkiewicz; X. Michał Smolski Kanonik Wileński, Bogusław Białobłocki Regent Graniczny; Tomasz Zycki Radca Kollegialny wysłużony Professor Uniwersytetu Wileńskiego; Benedykt Pucilowski Szambelan b. dworu pol.; Antoni Chrapowicki b. Prezydent Sądu Gł. Wileńskiego; Ignacy Lachnicki Kamerjunker Dworu J. Imperatorskiej Mości.

Członkowie 3go Wydziału. Karol Wagner Aptekarz, Prezydent Kollegium Ewangelickiego Wileń.; Maciej Szulc Aptekarz; Mikołaj Mianowski Dziekan i Professor Uniwersytetu Wileńskiego Medycyny i Chirurgii Doktor; Waclaw Pelikan Professor Uniwersytetu Wileńskiego Medycyny i Chirurgii Doktor; Michał Machnauer Aptekarz; Jan Woelk Aptekarz; Jerzy Reykowski Doktor Medycyny i Chirurgii; Andrzej Seyfert Medycyny i Chirurgii Doktor.

Opiekuni ubogich 12 Cyrkułow Miasta Wilna.

Części pierwszej cyrkułu 1go Karol Wagner; 2go Maciej Szulc; 3go Wincenty Malinowski Barmistrz M. Wilna. 4go X. Stefan Nowicki Kanonik Brzeski. *Części drugiej:* Cyrkułu 1go Antoni Fiorentini kupiec Wileński. 2go X. Alexander Ciechański ze Zgromadzenia Ewangelickiego. 3go Jan Buksza Radny Magistratu M. Wilna. 4go X. Domi-

nik Zaba, dominikan z przedmieścia Łukiszek. *Części trzeciej* Cyrkułu 1go Alexander Zułkowski Typograf. 2go X. Herkulan Kiersnowski Zakonu XX. Bernardynow. 3go Karol Gayn Obywatel Wileński. 4go X. Kamiński kanonik reg. Lateranen. od ś. Piotra.

W kaplicy domu Towarzystwa dobroczynności, w dniu 6 t. m. w sobotę, o godzinie 9 zrana odbędzie się żałobne nabożeństwo, za dusze zmarłych członków tegoż towarzystwa, którzy ofiarami swemi dom ubogich wspierali, i dam, które się do powiększenia funduszów Towarzystwa staraniem i własnymi ofiarami przyczyniały.

Gazeta senacka z dnia 22 kwietnia ogłosiła następującą Opinią Rady Państwa:

Rada Państwa na departamencie praw i na Powszechnem Zebraniu rozważała przedstawienie Ministra sprawiedliwości, względem nagradzania następującymi rangami tych urzędników, którzy przebywszy na obowiązkach w Gruzji lat cztery, otrzymują uwolnienie.

Przedstawienie to zawiera, co następuje: Naywyższym Imiennym Ukazem, wydanym do Rządzącego Senatu, dnia 19 grudnia 1803 roku, między innymi prerogatywami, nadanymi urzędnikom, udającym się na służbę do Gruzji, ustanowiono: „Tym z nich, którzy służbę tam sprawować będą przez lat cztery, i zechcą wyiść w odstawkę, albo do innych obowiązków zostaną oznaczeni, nie w Gruzji, prócz prawami ustanowionego podwyższenia rang w przeciągu tego czasu, za odznaczenie się i lata służby, dawać przy uwolnieniu następne rangi, chociażby nie wysłużyli naznaczonego do nagrody rangami czasu.“

Radca tytularny *Bolle*, po wysłużeniu w Gruzji więcej 4rech lat, otrzymawszy uwolnienie, dla naznaczenia do innych obowiązków, prosił na osnowie wyżej wspomnionego Naywyższego Ukazu, o nagrodzenie siebie wyższą rangą. Ale Rządzący Senat na Powszechnem Zebraniu Departamentów Sankt-Petersburskich przez postanowienie d. 25 maja 1819 roku nastale, odniósł mu tey nagrody, rozumiejąc, że Naywyższy Ukaz 1803 roku nie znikczemnia mocy Manifestu z dnia 18 lutego 1762 roku, przez który rozkazano dawać rangi przy odstawce ślachcie, jeżeli który więcej roku w terażniejszej randze służył, i że dla tego i urzędnicy, którzy w Gruzji służyli, mają prawo do otrzymania rangi przy odstawce ci tylko, którzy mają ślachecką dostojność, i w nagrodę odprawianey tam służby mogą cieszyć się zmniejszeniem niejakiego tylko czasu, naznaczonego do otrzymania nagrody przy odstawce: a radca tytularny *Bolle*, nie będąc ze ślachty, na mocy ukazu z dnia 16 grudnia 1791 roku, powinien przesłużyć w tey randze, dla otrzymania tak za służbę, jak i przy odstawce rangi assessora kolegialnego lat 12, ale w ogólności ciesząc się wyłącznym prawem, nadanem dla służących w Gruzji, gdzie on został na służbie więcej 8miu lat, mógłby jeszcze otrzymać następującą rangę, kiedyby w terażniejszej wysłużył przynajmniej 6 lat; jak w 5tym punkcie Ukazu 1803 roku rozkazano: tym, którzy wysłużywszy w Gruzji lat 4, jeszcze zechcą zostać w obowiązkach, liczyć czas służby przez połowę w powszechności w porównaniu do naznaczo-

nego; lecz *Bolle* w terażniejszey randze służył tylko nieco więcej, jak trzy lata.

Potym Sprawujący Ministerjum policyi wniósł na rozważenie Rządzącego Senatu przedstawienie Główno-dowodzącego w Gruzji, jenerała piechoty *Jermołowa*, który zaświadcza o odznaczającej się służbie Radców tytułarnych *Mikołaja* i *Moyżesza Tatarowych*, którzy wysłużyli w Gruzji więcej 4rech lat, i otrzymali potym uwolnienie od obowiązków, wstawia się o nagrodzeniu ich następującymi rangami, na osnowie wyżej wspomnianego Naywyższego Imiennego Ukazu z dnia 19 grudnia 1803 roku, przydając, iż ta nagroda dla tych, którzy wysłużyli w Gruzji 4 lata i więcej, nieodbitnie jest potrzebna: gdyż środek ten może zachęcić innych urzędników z pięknymi zdolnościami i sprawowaniem się do dalszego odprawiania służby w Gruzji, których tam bardzo wielki niedostatek, a którzy, oprócz Naywyżey pozwolonych pomienionym Ukazem prerogatyw, zupełnie są pozbawieni wszystkich innych korzyści, jakimi by się mogli cieszyć, służąc w Rossyi. Ale Rządzący Senat, dla nieprzedstawienia ze strony Tatarowych dowodów na słacheckie ich pochodzenie, postanawia i im także odmówić nagrody następnymi rangami, o którą prosi Główno zarządzający w Gruzji.

Minister sprawiedliwości, po uważnem roztrząśnieniu obecnego przedmiotu, nie zgadza się ze zdaniem Rządzącego Senatu, iżby Manifest 1762 roku, przez który rozkazano dawać przy odstawce rangi samey ślache, mógł być przeszkodą do nagrody następującymi rangami tych urzędników, którzy wysłużywszy w Gruzji bez nagany 4 lata, otrzymują z tamtąd uwolnienie, chociażby nie byli ze stanu ślacheckiego: gdyż, *naprzód*: w Imiennym Naywyższym Ukazie z dnia 19 grudnia 1803 roku, przez który zapewniają się dla urzędników do Gruzji na służbę wysyłanych wyłączne prawa i prerogatywy, dla większego ich zachęcenia do dalszego sprawowania tam służby, nie ma ustanowionej żadney różnicy między ślachtą a nieślachtą. *Powtóre*: Manifestem 1762 roku rozkazano, dawać przy odstawce rangi tym tylko, którzy zupełnego ze służby uwolnienia prosić będą; przy tem, podług Ukazu z dnia 6 sierpnia 1809 roku, urzędnicy, którzy otrzymali następne rangi przy odstawce, powinni być przyymowani znowu do służby nie inaczej, tylko w tych samych rangach, które mieli przed odstawką. Obok tego w Naywyższym Ukazie z dnia 19 grudnia 1803 roku wyraźnie powiedziano: „Tym z nich, którzy zostawac będą w Gruzji na służbie przez 4 lata, i zechcą wyszść w odstawkę, albo być przeznaczonymi do innych obowiązków w Gruzji, oprócz ustanowionego podwyższenia rangi w ciągu tego czasu za odznaczenie się i lata służby, dawać przy uwolnieniu rangi następujące, chociażby nie wysłużyli zakreślonego do nagrody przy odstawce czasu.“ Podług istotney myśli tego postanowienia, urzędnicy, którzy służyli w Gruzji przez 4 lata, powinni w tém, co się tycze otrzymania przy odstawce rang następnych, być wyjęci zpod prawideł powszechnych, tem bardziej, że do otrzymania rang następujących, mają oni prawo, nie tylko przy odstawce, ale i przy uwolnieniu dla naznaczenia do innych obowiązków nie w Gruzji, a następnie rangi te służą im w rzeczywistej nagrodzie, za służbę przez lat 4 w Gruzji, kiedy tymczasem podług ogólnych ustaw, rangi następne przy odstawce tym się tylko dają, którzy zupełnego uwolnienia od służby proszą; po wyjściu zaś na powrót do służby, rangi te im są odcymowane. Dla tych uwag, i dla tego, że Głównozarządzający w Gruzji Jenerał *Jermołow* zapewnia, że ustanowiona Naywyższym Ukazem 1803 roku nagroda dla tych, którzy służyli w Gruzji przez 4 lata i więcej, koniecznie jest potrzebna dla zupełnego niedostatku tam zdatnych urzędników, którzy oprócz tych prerogatyw, zupełnie są pozbawieni wszystkich innych pożytków, Minister sprawiedliwości mniema, iż pomieniony Naywyższy Ukaz nie powinien być ograniczony przez Manifest roku 1762, lecz należy go zostawić w zupełney mocy.

Rada Państwa, znajdując w zdaniu Ministra sprawiedliwości, wyłożenie rzeczywistej myśli Ukazu z dnia 19 grudnia 1803 roku, przez *Opinią* postanawia je utwierdzić.

Na tej Opinii własną Jego Cesarskiej Mości ręką, dnia 8 lutego 1822 roku napisano tak:
Ma być podług tego.

Ukazem objawionym Rządzącemu Senatowi d. 9 kwiet. przez Ministra sprawiedliwości, Cesarz Jegomość, ze względu na pracowitość i odznaczającą się gorliwość do służby, zdostającego przy misji rossyjskiej w Persyi, tłumacza *Amiburhera*, nayłaskawiej mianować raczył radcą tytułarnym.

Do osobliwości przyrodzonych kraju naszego w bieżącym roku należy, że d. 26 kwiet. w okolicach *Rygi* znajdowano wypłynione kłosa zboża, a d. 27 zrana śnieg padał.

Liczba okrętów w *Rydze* d. 29 kwietnia: przybyłych 144, wyszłych 87.

AUSTRYA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Wiedeń* d. 23 kwietnia. Ile nasz Monarcha stara się o utrzymanie pokoju, i z tego względu wszędzie, gdzie wynikają nieporozumienia, przyymuje pośrednictwo; tyle bolesną było dla oycowskiego jego serca wiadomość od porsła przy dworze tureckim, iż Porta dumnie odrzuciła *ultimatum*.

Od brzegów Dunaju d. 20. Na początku zeszłego miesiąca basza belgradzki odebrał ze *Stambulu* rozkaz rozbrowienia Serwian. Tym celem wezwał *Xiążęcia Miłosza* i 12 znakomitszych urzędników serwiańskich do *Belgradu*. Ci jednak nie przybyli, bojąc się zdrady. *Miłosz* oświadczył baszy, iż obecne okoliczności nie pozwalają mu udać się do *Belgradu*; dla zaspokojenia atoli *Porty*, posyła mu akt posłuszeństwa, podpisany przez wszystkich urzędników. Obowiązali się imieniem narodu serwiańskiego być wiernymi i przychylnymi *Portce*; wyrazili jednak, iż *Porta* nawzajem zechce utrzymać nadane swobody, do których należy także prawo noszenia broni. Akt ten posłał Basza do *Stambulu*, lecz odebrał powtórny rozkaz, aby rozbroił Serwian; wydał więc stosowną odezwę. Naczelnicy serwiańscy zgromadzili się potem w *Novibazar*, i jednomyślnie postanowili opierać się rozbrowieniu, a w potrzebie użyć siły. Tak jest stan rzeczy w Serwii; gdzie wkrótce zapewne zaydą ważne wypadki.

Tryest d. 20. Zgromadzenie narodowe greckie, zebrane w *Epidauros* ogłosiło nową konstytucją krajową, i w wydanym stosownym oświadczeniu wyraziło: „Walka nasza z turkami, daleka od gruntowania się na zasadach demagogicznych albo rewolucyjnych, jest owszem wojną uciśnionego narodu przeciwko barbarzyńskim ciemiężycielom jego; jest świętą z natury swojej; jest przedsięwziętą jedynie w celu odzyskania koniecznych, a od przyrodzenia zarówno wszystkim ludziom nadanych praw osobistego bezpieczeństwa, własności, honoru i sprawowania obrządków religijnych; praw, których dziś wszystkie kraje pod jakimkolwiek rządem będące, używają; gdy tymczasem okrucieństwo barbarzyńców nie tylko je nam przemocą wydarło, lecz nawet ubzucio ich w sercu naszym przytłumić usiłowało. Czyliż nie mamy tyle, co inne narody, prawa do używania tych odwiecznych i nigdy postradać się niemogących swobód? Lub czyliż nas przyrodzenie podlejszem i gorszymi istotami utworzyło, abyśmy nie byli ich godnymi i zostali skazani na ciągłą niewolę, i jako bezrozumne zwierzęta podlegali bezrozumney woli dzikiego tyrańca, który zdaleka po zbiejku napadłszy na nas, pod swą władzę zagarnął? Praw, które przyrodzenie głęboko w sercach ludzkich wyrzyło, nie może znosić niewola, trwająca 3 lub 4 wieki, a nawet 10: bo z natury swojej nie podlegają przedawnieniu. A jeśli kiedy przecie potrafi je na pewny czas pogniebić, mogą znowu być przywrócone do dawniejszego swego stanu, Narod grecki czuł zawsze te święte prawa; skoro mu

czas i okoliczności dozwalały, nie przestał nigdy walczyć za nie w oyczyźnie swojej z orężem w ręku, dla utrzymania ich tam, gdzie jeszcze nie zginęły, lub dla odzyskania tam, gdzie były przytłumione. Temi zasadami powodowani, chcąc niezmiennie należeć znowu pobratersku do wielkiego towarzystwa chrześcian europejskich, zaczęliśmy tę nową wojnę z Turkami, czyli raczej dawniejsze nasze cząstkowe utarczki łącząc w wielką wojnę, występujemy do boju z tym niezłomnym postanowieniem, iż albo celu naszego dopniemy, i pozyskamy byt ludziorz przyzwoity, lub wszyscy zginie my. Oręż nasz odniósł liczne zwycięstwa; lecz w wielu miejscach doznał także niemałego oporu. Pokonawszy rozmaite trudności, staraliśmy się zaprowadzić powszechny rząd tymczasowy, łączący wszystkie części Grecyi, i odpowiadający wewnętrznym i zewnętrznym jej stosunkom. Dla naradzenia się o tak ważnym przedmiocie, postanowiliśmy zwołać powszechne zgromadzenie narodowe w tutejszém mieście. Wszystkie kraje Grecyi posłały tym celem pełnomocników swoich, a naradzie pogłębokiej rozważce rzeczy, ułożono tymczasową konstytucyą, którą cały naród rządzić się będzie. Wszyscy mieszkańcy Grecyi są dziś zarówno obowiązani być posłusznymi tej konstytucyi, obeymującey powszechne życzenie narodowe, i opartey na odwiecznych zasadach sprawiedliwości. Za przykładem innych konstytucyi, stanowią się trzy władze krajowe, prawodawcza, wykonawcza i sądownicza. Zupelna tylko jedność i nieograniczone posłuszeństwo prawom mogą ustalić niepodległość naszą. Działo się w *Epidaurus* dnia 15 stycznia 1822 a pierwszego roku oswobodzenia.

FRANCYA.

(z *Gaz. War.*) Paryż d. 24 kwietnia. We wczorajszym *Monitorze* znajduje się list ministra wojny, marszałka Xięcia *Belluno*, do Pana *de Fontenelles*, pólkownika pólku 17go stojącego w *St. Omer*. Oddaje mu pochwały za to, iż oficerowie tego pólku odrzucili czynione im propozycye względem należenia do tajemnych towarzystw. „Dotąd (słowa są listu) ludzie niecierpiący pomyślności oyczyzny, tajemnie knowali spiski; lecz teraz są zuchwalszymi, i udają się do całego korpusu oficerów dla zachęcenia ich do buntu.“

Gazeta tutejsza, *Gwiazda*, zapewnia, iż między papierami jednej z osób uwięzionych w departamencie *Oise*, znaleziono pismo, w którém wyrażono, iż trzeba ciągle dopuszczać się podpalania, aż do nowych wyborów.

Donoszą z *Ussel*, w departamencie *Correge*, iż d. 9 b. m. żołnierz nazwiskiem *Queyriaux*, uwolniony ze służby wojskowej, chodził po rynku z kokardą trójkolorową u kapelusza. Uwięziono go natychmiast.

Wysłano ztąd znowu kilku gońców do *Petersburga*. Słychać, iż wielu anglików wybiera się z Francyi napowrót do oyczyzny swojej.

Gdy ostatnie projekta do praw nie zostały przyjęte w izbie deputowanych, z powodu, iż lewa strona nie chciała kreskować na projekt względem seminarium w *Chartres*, traci więc Francya dwie ważne korzyści. Naprzód różnicę kanałów dałoby sposobność zarobku ubogim ludziom; powtóre, ustawa pozwalająca papier na 10 frankow wieczystej prowizyi zapisywać do wielkiej xiegi długów krajowych, byłaby bardzo dogodną dla wspomnianych ludzi. Zdaje się, iż urządzenia królewskie nadadzą tymczasowie moc prawa obu tym projektom.

Zaszła tu wielka odmiana w prefekturze policyi. Oddalono mnóstwo urzędników.

(z *Kur. Warsz.*) Niektóre pisma zagraniczne rozgłosiły o zgonie Króla francuzkiego, lecz Monarcha lubo często cierpi na pedogre, jednak zresztą cieszy się dobrém zdrowiem.

Od kilku dni, gazety hiszpańskie nie dochodzą do Paryża.

Nie wszystkim się podoba nota, którą Pan *Zea*, poseł nowey rzeczypospolitey kolumbijskiej,

podał w Paryżu. *P. Zea* ma być lepszym ogrodnikiem niż dyplomatykiem.

Xiążę duński już nie ma przez *Londyn* po wracać do oyczyzny; jego podróż dla wielu jest zagadką.

Król francuzki ma prosić Papieża o trzy kapelusze kardynalskie dla biskupow francuzkich.

Pobył senatora *Tatyszczewa* w Wiedniu, daje wiele do myślenia politykom paryżkim; nie można wnosić, aby Austria wyprowadziła swoje wojska z Neapolu: bo bez silney straży tych krajów, zostawiać nie podobna: wzmogłyby się tam natychmiast zaburzenia mające związek z Hiszpanią, i dla tego wojska francuzkie zgromadzają się przy *Pireneach*.

Mundury wojska francuzkiego będą zmienione; kolor granatowy przywraca się; lecz każdy półk mieć będzie wyłogi innego koloru; przywracają się sapersy półkowi z brodami, co się wielu podobają; w ogólności wojsko francuzkie dozna zmian nadzwyczajnych.

(z *Kor. Warsz.*) Jeden z sekretarzy poselstwa francuzkiego w Wiedniu, przybył tu dnia 17 kwietnia wieczorem do ministryum spraw zewnętrzných; Goniec zaś nadzwyczajny z *Madrytu* nadbiegł najajutrz w nocy do ministra hiszpańskiego.

Marsylia d. 15 kwietnia. Powszechne zgromadzenie greków, zebrało się w *Koryncie*, i na uroczystém posiedzeniu uchwalilo wysłać 4 posłów do dworow: rossyjskiego, austriackiego, angielskiego i francuzkiego. Pomiedzy rozmaitemi prawami cywilnemi i wojskowemi, które w imieniu tego zgromadzenia ogłoszono, znajduje się także ustanowienie bandery greckiej, która będzie koloru czarnego, czerwonego i białego; z jednej strony, jest *Minerwa*, a z drugiey *Fenix*.

ANGLIA.

(z *Gaz. rysk. Zusch.*) Poseł francuzki *Chateaubriand*, miał dnia 11 kwietnia długą konferencyą z Xiążęciem *Esterhazy*. Co się tycze polityki, Anglia ze strony swojej, jak zapewniają, wbrew opinii publiczney, miała postanowić włączyć się w wojnę. Lecz wielu wątpi, ażeby parlament zezwolił na użycie w tym celu floty i wojska. Gazeta *Morning-Chronicle* wyraźnie obwinia ministrów, że nie znają prawdziwego interessu W. Brytanii; że przymierze z turkiem jest przeciwnarodowem, i że postępowanie ich znieważa charakter angielski; że byłoby lepiej i różtropniej wspierać usiłowania greków, których oswobodzeniu Anglia już zapobiedz nie może, a niżeli przeszkadzać; mówi daley przeciw „bezwstydnemu protegowaniu tyranii tureckiej, która tak nie przystoi dla anglików wolnie urodzonych, przez co u obcych okazać się musimy, jako naród bez obyczajów i czułości, i jako poświęcający życie milionów spółchrześcian dla pozornej korzyści nayszkodliwiejszego rodzaju“; pozwala sobie nakoniec wyrazów: „rząd stał się przez to bardziej jeszcze wzgardzonym, a niżeli nim był.“ (*K. f. D.*)

(z *Kur. Warsz.*) Politycy wnoszą, że dla dobra ogółu całej Europy, wojna w tym czasie z Turkami nie powinna być rozpoczętą.

Mówią, że prócz *Margrabiego Londonderry*, jeszcze kilku ministrów pojedzie z Królem na łód stały; że ta podróż potrwa długo, ztąd, wnoszą, że małżonki tych ministrów wybierają się do Paryża, a nawet do Wiednia.

Pani *Katalani* postanowiła póty zbierać pieniądze, póki tylko będzie mogła; znowu w *Londynie* daje koncerta, ale już tylko po dukacie za bilet każe sobie płacić. Gdy w *Edyburgu* długo publiczność na nią czekała, jeden ze słuchaczów powtórzył słowa *Cycerona* wyrzeczone do *Katyliny*: *Quousque tandem Catilina!* a pókiż to *Katylino* nadużywać będziesz cierpliwości naszej.“

W Irlandyi burzyciele przebrani po kobiece mu napadli na wieś, i zostali ujęci przez katolickiego proboszcza rodem francuza. Było osobliwszy widok, gdy prowadzono tych zapaleńców; twarze opalone, weyrzenia okropne, czepki na głowach, a pod salopami ładownicze.

PRUSSY.

(z *Gaz. rysk. Zusch.*) Berlin, d. 21 kwietnia. Powstały tu rozmaite domysły względem podróży prezydenta *Rother* do Anglii. Jedni mniemają, że dyplomatyk ten ma poruczenie, ułożenia się z rządem angielskim względem wprowadzania wyrobków angielskich do krajów pruskich, co by bardzo korzystnym stać się mogło dla naszych rękodzielników, których większa połowa do ostateczności przyszła. Inni znowu zapowiadają nową pożyczkę w Anglii, dla dopełnienia wszelkich zobowiązań wewnątrz kraju.

NIEMCY.

(z *Kur. Warsz.*) Do Wiednia nadeszła wiadomość, iż Ojciec ś., *Pius VII.*, żyć przestał.

WŁOCHY.

(z *Gaz. Warsz.*) Liworna d. 6 kwietnia. Słychać, iż Anglicy, którzy się zbisurmanili, służą na okrętach tureckich.

Rozchodzi się tu pogłoska, iż poseł francuzki w *Stambule* prosił o odwołanie.

Mówią tu o układzie zawartym między Rosją a Hiszpanią, względem tymczasowego stanowiska dla okrętów na morzu śródziemnym.

Od granic włoskich d. 9 kwietnia. W Turynie sądzą ciągle powstaneów przeszłorocznych, i znowu dwu, jednego adwokata, a drugiego więźdza, skazano na śmierć. Pierwszego jako nieobecnego powieszono wizerunek, a drugiemu zamieniono karę śmierci na więzienie.

Wyszło w Rzymie urządzenie, iż wszyscy kupcy, bankierowie, urzędnicy i t. d. oprócz tylko księży, należą do gwardyi narodowej.

Gazeta rządowa neapolitańska uskarża się, iż zagraniczne gazety donoszą o niesnaskach między wojskiem krajowym i austriackim, gdy przeciwnie neapolitańczycy uważają wojowników austriackich jako swoich wybawców, i żyją z nimi po bratersku.

W *Palermie* (w Sycylii) sądzą ciągle sprawców ostatniej rewolucyi. Po przeniesieniu garbarzy za miasto, panuje tam zupełna spokojność. Przy spisie znaleziono między nimi 575 ludzi zdolnych do broni. Rzecz dziwna, iż tak mała liczba mogła trwożyć 150.000 ludności. Wcały Sycylii rachują 16.000 uwięzionych osób. Schwytany niedawno herszt spisku w *Palermie*, nazwiskiem *Meccio*, zeznał, iż chciano zatrucić chleb i wino dla osady. Do połowy marca zabrano 77.000 strzelb u sycylińczyków, z powodu nakazu rozbrojenia mieszkańców.

Król neapolitański zalecił nauczycielom publicznym i prywatnym, aby młodzież zachęcał do nabożeństwa. Nauczyciele publiczni powinni co kwartał składać zaświadczenie od właściwego biskupa, iż starają się, aby uczniowie uczęszczali do kościołów, inaczej nie dostaną pensyi. Biskupi mogą zabronić dawania lekcji nauczycielom prywatnym, którzyby się niedbałymi w tej mierze okazali. Oycowie i opiekuni, którzy nie posyłają dzieci do kościoła, nie mogą pozyskać urzędu. Młodzież nawet, która nie udowodni, iż bywała na naukach duchownych, nie może się starać o urząd lub prosić Monarchy o jaką łaskę.

Słychać także, iż rząd francuzki układa się w *Caraccas*, o uznanie niepodległości rzeczypopolitey kolumbijskiej.

Od granic włoskich d. 12. Widać niespodziewane uzbrajania morskie w *Neapolu*. Słychać, iż wszystkie okręty wojenne mają wyiść pod żagle i krażyć na morzu adryatyckiem, dla zabezpieczenia brzegow od wszelkiej napaści.

Spodziewają się w *Neapolu* przybycia z Wiednia Xięcia *Ruffo*, posła neapolitańskiego przy dworze wiedeńskim, i jenerała *Fiquelmonx*, posła austriackiego przy dworze neapolitańskim. Słychać ciągle o odmianie ministrów neapolitańskich.

Od granic włoskich d. 17. Do *Ankony* przybyło 63 greków, którzy uciekli z *Missolunghi* przed okrucieństwem Turków. Rząd papiezki kazał im dać wsparcie.

List kupiecki z Londynu donosi, iż były jenerał neapolitański *Wilhelm Pepe*, i jenerał angielski *Wilson*, uzbrajają wyprawę w pewnym porcie angielskim. Przeznaczenie jej jest ciekawem, lecz nie sprawia bojaźni.

PORTUGALIA.

(z *Gaz. Berl.*) *Lisbona* d. 26 marca. Dnia 18 zwłoki nieboszczki królowey z wielką okazałością z klasztoru ś. *Józefa*, gdzie od przywiezienia ich z *Brezylji* były złożone, przeniesione zostały do klasztoru *Estrella*.

Mówią, że Król mocno się troszczy z powodu mogącej nastąpić utraty *Brezylji*, oraz dla niedostatku w skarbie na potrzeby spraw rządowych w Portugalii. Stan kupiecki przełożył Królowi prośbę o cofnięcie wysokiey opłaty cła przywozowego, Monarcha odpowiedział im, że rozstrzygnięcie tego należy do Korteżów.

Kommissya specyalna w rzeczy stosunków handlu między Portugalją a prowincjami zamorskimi, podała Korteżom projekt wyroku składającego się ze 25 artykułów, które wszystkie korzystne są dla *Brezylji*, i okazują dążenie uspokojenia tameczney niechęci, ofiarą wielkich korzyści, jakieby dla niej ze stałej jednoci z ziemią macierzyńską wyniknąć mogły. Pan *Fernandez Thomas* odezwał się tak z tej okoliczności: „*Brezylja* albo jest rzeczywiście skłonna do zostawania w połączeniu z Portugalją, wtedy powinna słuchać uchwał Korteżów: albo nie chce tego, tylko odłączyć się od nas; jeśli tak jest w rzeczy samey, wtedy oświadczam głośno moje zdanie, niech się oddzielają.“ Korteży przyjęły 14 artykułów oraz propozycją. Skutkiem czego handel między królestwem portugalskiem, *Brezylją* i *Algarbią*, ma być uważany jako między prowincjami jednakiej ziemi. Okręty narodowej budowy i które są własnością portugalską mogą zawiązać do wszystkich portów we wszystkich posiadłościach portugalskich. Równość i jednostayność monety narodowej ma być jak można nayprędzey wprowadzona w królestwach zjednoczonych, podobnież i jednostayny systemat miary i wagi. Przywóz niebędącego płodem z *Brezylji* cukru, tytoniu, kawy, kakaó i rumu, na spożycie w Portugalii i *Algarbii*, jest zakazany. W *Brezylji* zakazany jest przywóz, nie pochodzącego z Portugalii, *Algarbii* i jej wysp, wina, octu winnego, wódki i soli. Towary z rękodzielni portugalskich i algarbijskich wolne są w *Brezylji* od opłaty przywozowej. Wszystkie artykuły zagraniczne mogą być wprowadzane do *Brezylji* z taką opłatą jak w Portugalii, a od zakazanych w Portugalii z opłatą 30 od sta. Podatek konsumpcyjny od wszelkich zagranicznego przemysłu płodów mają być jednostayne w Portugalii i *Brezylji*. Marszałek *Lord Beresford*, który przed rokiem przymuszony był oddalić się z Portugalii, i od tego czasu żył z rodziną swoją i kilku portugalczykami w *Rouleford* pod *Rennes*, popłynie z *Brest* do Anglii, i jak powiadają, obejmie dowództwo nad 20.000 ludzi, które rząd tameczny ma poruszyć.

Królewska fregata *Perola* przyprowadziła tu wyszłą z *Gibraltaru* buenos-ayreską korwetę *Haroina*, będącą pod dowództwem *W. R. Masson*, i mającą 26 armat i 134 ludzi, a która dawniej handlowi naszemu znacznie szkodziła. Zabraną została d. 20, i nie czyniła żadnego oporu.

WYSPY JENSKIE.

Eskaadra grecka będąca teraz na morzu Jońskim, składa się z 59 wielkich uzbrojonych okrętów.

W środkowej Albanii, gdzie dotąd było spokojnie, wybuchnęło wielkie powstanie.

Słychać, iż *Odyseusz* odniósł znowu znaczne korzyści nad Turkami.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 2 maja rubel srebrny, 3 ruble kop. 87, czerwony złoty nowy rubli 11 kopiejek 85, stary rubli 11, kopiejek 65, imperyał rubli 37 kop. 60.

Wilno dnia 5 Maja 1822 Roku v. s.

Pozew Edyktalny.

1. Działo się w Kaliszu dnia 23 kwietnia 1822 roku. Na żądanie Andrzeja Frydrych Patrona przy Trybunale Cywilnym i instancyi Województwa Kaliskiego, jako kuratora massy sukcesyynoliquidacyney niegdy Władysława Hrabi Gurowskiego Marszałka Wielkiego Xięstwa Litewskiego, z urzędu w mieście Wojewódzkim Kaliszu przy ulicy Maryańskiej pod liczbą 101 zamieszkałego. Ja Jakób Lubiejowski Wozny przy Trybunale Cywilnym Województwa Kaliskiego w Kaliszu przy rynku pod liczbą 27 mieszkający, dnia 9 grudnia 1815 r. nominowany, zapozwałem wszystkich wierzycieli niegdy Władysława Hrabi Gurowskiego Marszałka, czyli teraz do massy po nim pozostałej konkurujących i jakowe bądź pretensye do teyże massy mieć sobie roszcujących, a mianowicie: 1, Rozalią z Szymanowskich imo voto Halicką, 2do Batkowską, jako opiekunkę nieletnich swych dzieci w pierwszym małżeństwie spłodzonych z imion i liczby niewiadomych, w Szamotułach Wielkiem Xięstwie, Poznańskim mieszkać mająca. 2, Michała Czernieckiego dzierzawcę wsi Suchy pod Kleczewem tamże zamieszkałego. 3, Franciszka Przeuskiego dziedzica dóbr Kokanina w Powiecie Kaliskim. 4, Xawerego Mikorskiego w Sobocie w Powiecie Odalanowskim Wielkiem Xięstwie Poznańskim czyli jego sukcesorów, jako to: Józefa Mikorskiego Prezesa Sądu Ziemiańskiego Poznańskiego w Poznaniu zamieszkałego, i innych jeżeli są, niewiadomych. 5, Półkownikową z Zakrzewskich Szwerynową Półkownika Antoniego Szweryn małżonkę, czyli oboje małżonków Szwerynow w Poznaniu mieszkających. 6, Jana Bronisz jako opiekuna nieletnich swych dzieci Nazarego, Sergiusza i Petroneli Broniszów w Powiecie Pyzdrowskim we wsi Bieganowie mieszkających. 7, Xiędza Antoniego Stawskiego Proboszcza z Kurnika w Wielkiem Xięstwie Poznańskim lub jego następcę. 8, Kollegiatę Poznańską czyli Jana Zielinkiewicza Dziekana i Prokuratora teyże kollegiaty. 9, Kollegium Wikaryuszów w Gnieźnie czyli Szymona Kulczewicza Proboszcza i Prokuratora tegoż kollegium. 10, Eleonorę Wegner wdowę po kotlarzu Wegner, w Poznaniu. 11, Antoniego Rusieckiego Rotmistrza Województwa Brzeskiego Litewskiego w Brześciu Litewskim. 12, Sukcesorów Wojciecha Brochowskiego, pozostałą wdowę Maryannę Brochowską i dzieci w Libobrach pod Pyzdrami. 13, Klasztor Xięży Franciszkanów poznańskich w osobach przełożonych Xiędza Nowaka i Xiędza Wincentego Więdkiewicza. 14, Ernesta Gottlieba Szulz w Poznaniu na Sapiechowskiej wolności mieszkającego, czyli teraz jego sukcesorów z imion, nazwisk i mieszkania niewiadomych. 15, Franciszka Swiderskiego w Konarzewie pod Poznaniem. 16, Xawerego Jasińskiego w Witkociach pod Gniezdem. 17, Xawerego Hrabie Działyńskiego Senatora Wojewodę, czyli teraz jego sukcesorów, jako to: Tytusa Działyńskiego, Paulinę z działyńskich Dzie duszycką, Klaudyne Hrabiankę Działyńską, Justynę z Dzeduszyckich Hrabie Działyńską wdowę, wszystkich w Konarzewie Powiecie Poznańskim zamieszkałych. 18, Xiędza Michała Miszczewskiego czyli Miszewskiego Proboszcza w Konarzewie. 19, Kazimierza Sokołowskiego Starostę w Orłowie pod Kutnem mieszkającego. 20, Wojciecha Lubierskiego organistę z Konarzewa. 21, Barbarę Olszanowską w Poznaniu na rybakach. 22, Melchiora Jarnowskiego w Zabicach pod Płockiem jako pełnomocnika swych siostr Wiktoryi i Klary Jarnowskich, czy też siostry Jarnowskie z zamieszkania niewiadome. 23, Ignacego Działyńskiego czyli Kuratora massy sukcesyynoliquidacyney po tymże Działyńskim pozostałej W. Bartłomieja Turskiego patrona Trybunala Cywilnego Województwa Płockiego w Płocku z urzędu zamieszkałego. 24, Antoniego Czarneckiego w Gorazdowie pod Pyz-

drami. 25, Antoniego Rudnickiego w Piętnie pod Kaliszem zamieszkałego. 26, Opiekunią Angieli Przyjemskiej, w osobie Ignacego Skaławskiego z zamieszkania niewiadomych. 27, Alexandra Potworowskiego w Poznaniu. 28, Synagogę żydowską w Kleczewie Powiecie Konińskim. 29, Jakóba Jelenkiewicza w Kleczewie. 30, Sukcesorów Star. Leszczyńskiego w Kleczewie z imion, i nazwisk niewiadomych. 31, Marka Aronowicza w Kleczewie, 32, Krystyanę Koszutską przedtem zamężną Raciber w Warszawie. 33, Aptekarza Stimming w Poznaniu. 34, Henryka Augusta Helling kupca w Poznaniu. 35, Józefa Raszewskiego dzierzawcę w Koszutach pod Kleczewem. 36, Sukcesorów po Marszałkowej Gurowskiej z imion, nazwisk i mieszkania niewiadomych. 37, Konstantego Tuszyńskiego, czyli jego Cessyonaryusza Kazimierza Sokołowskiego Starostę w Orłowie pod Kutnem. 38, Kamelaryę miasta Kleczewa w osobie Burmistrza, Kommissarza Delegowanego do Obwodu Konińskiego, i w osobie JW. Radoszowskiego Prezesa Kommissyi Województwa Kaliskiego. 39, Alexandra Hrabie Urug w Kargowie zamieszkałego. 40, Wierzycieli massy konkursowej Tepperowskiej w Warszawie, a mianowicie: a) Karola Dyrenthal z pobytu niewiadomego. b) Xiędza Grochowickiego z pobytu niewiadomego. c) Wincentego Glazer w Warszawie. d) Gorczyńskiego z pobytu niewiadomego. e) Eleonorę Friese w Petersburgu. f) Teofila Goerlica teraz Frydrykę z Goerliców Cassenową aptekarzową w Warszawie. g) Xiędza Murzyńskiego, i h) Grocholskiego czyli dwóch ostatnich cessyonaryuszów sukcesorów po niegdy Stanisławie Prądzyńskim Prokuratorze z Poznania, jako to: Wincentego Prądzyńskiego Sędziego, i Ignacego Prądzyńskiego Podpółkownika inżynierów, Nepomucenę z Prądzyńskich, Antoniego Moszczyńskiego, i Sylwią z Prądzyńskich Jana Krasickiego małżonki czyli oboje Moszczyńskich i Krasickich małżonków w Kaliszu. i) Handel Salamona Lewi z Berlina. 41, Annę z Druardów Richterową doktora Richter Małżonkę w Warszawie. 42, Dyonizego Darpowskiego Pułkownika i Landrata w Krumensee pod Hammersztein w Wschodnich Prusach. 43, Kupca Weigel w Wrocławiu. 44, Kuratorów massy Konkursowey kupców Warszawskich Roeslera i Hurtycha w Warszawie. 45, Sukcesorów Fabisza Szlama, któremi są: a) Michał, b) Jakób, c) Leibel Peisach bracia w Poznaniu. 46, Michała Lisieckiego w Poznaniu. 47, Sukcesorów po niegdy Katarzynie z Bogusławskich Godziszewskiej, a mianowicie: a) Tomasza Dobrowolskiego w Poznaniu imieniem żony. b) Pawła Bogusławskiego. c) Marcina Bogusławskiego mieszczan z Wronek w Powiecie Obornickim Wielkiem Xięstwie Poznańskim. 48, Franciszka Antoniego dwóch imion Konopkę w Nieborzynie pod Kleczewem w Powiecie Konińskim. 50, Sukcesorów po niegdy Murakowskim z Rogalina, a mianowicie: a) Władysława, b) Jerzego, c) Łukasza i d) Maryannę zamężną Gorgolińską praczkę z Konarzewa, rodzeństwo Murakowskich z zamieszkania terazniejszego niewiadomych. 51, Macieja Muszczyńskiego Piwowara w Wirach pod Poznaniem. 52, Jana Czyszewskiego borowego tamże w Wirach. 53, Szymona Komorowskiego w Swadynie pod Poznaniem. 54, Wojciecha Zbyszewskiego w Ruchocieniu pod Witkowem w Wielkiem Xięstwie Poznańskim. 55, Jana Bardau złotnika w Warszawie. 56, Maryannę Ollier w Warszawie. 57, Chrystyana Hilligund Szmuklerza w Warszawie czyli jego Sukcesorów Maryannę Hilligundową i nieletnie dzieci, z imion, nazwisk i pobytu niewiadomych. 58, Sukcesorów Maryanny Wyganowskiej, a mianowicie: a) Jakóba Wyganowskiego w Kopydłowie pod Kleczewem. b) Katarzynę z Wyganowskich Turską. c) Jozefę Papiewską z pobytu czyli zamieszkania niewiado-

me. 59, Adama i Macieja braci Miaskowskich w Siedlicku w Xięstwie Poznańskim. 60, Małżonków Maličkih w Łomży. 61, Walentego Myszkowskiego w Galewicach pod Wieluniem w Województwie Kaliskim. 62, Jozefa Pięknoleckiego w Wilnie w Litwie na Antokołu zamieszkałego. 63, Ludwika Brunet w mieście Moskwie w Rossyi. 64, Petronellę Zielńską w Warszawie. 65, Sukcessorów nieletnich po niegdy Krakau Krawcu w Warszawie. 66, Andrzeja Malczewskiego w mieście Wilnie w Litwie. 67, Franciszka Obnińskiego w Gęlczyźnie pod Warszawą. 68, Antoniego Geppert byłego Królewskiego Sekretarza w Warszawie. 69, Eleonorę z Pomnińskich Zarembiną jako Cessyonaryuszkę Majora Kozłowskiego z zamieszkania niewiadomą. 70, Jana Kremkiego z Wormit w Warmii w Państwie Pruskim. 71, Klemensa Dąbskiego w Zadzimiu w Obwodzie Sieradzkim. 72, Marcina Mięczyk w Srodce, pod Szrodą w Xięstwie Poznańskim. 73, Sukcessorów Carpentier w Warszawie, a mianowicie nieletnie dzieci a) Henryka syna. b) Julię Córke Carpentier, i pozostałą Matkę zamezną Szulborską w Warszawie zamieszkałych. 74, Kuratora Massy upadłego Bankiera Schulza w Warszawie, czyli jego wierzycieli. a) Filipa Fleury w Warszawie. b) Braci Friebesen, czyli per successionem Sukcessorów Bankiera Warszawskiego Poths w Młocinach pod Warszawą. c) Wiktora Grządźkiego. d) Jana Gaczkowskiego. e) Bankiera Gulet. f) Jana Klug, czyli Kuratora Massy Konkursowej tegoż, wszystkich z zamieszkania niewiadomych. g) Sukcessorów Hipolita Lemanskiego czyli ich Cessyonaryusza Marcina Molskiego, Półkownika w Warszawie. h) Salomona Lewi. i) Sukcessorów Józefa Müllera. k) Sukcessorów Franciszka Moryno. l) Sukcessorów Pakurskię z imion, nazwisk i mieszkania niewiadomych. j) Sukcessorów Ryxa Starosty Piąszońskiego czyli ich Cessyonaryusza Flatau Negocjanta w Warszawie. m) Agnieszkę Szyncler. n) Sukcessorów Tomasza Skorupskiego. o) Sukcessorów Sisa. p) Sukcessorów Michała Satlera. q) Sukcessorów, Wernickiego. r) Sukcessorów Stanisława Wisniowolskiego. s) Fryderyka Garczyńskiego, wszystkich z imion, nazwisk, zamieszkania i pobytu niewiadomych. 75, Kuratora Massy, Bankiera Kabryta czyli jego Wierzycieli mianowicie: a) Sukcessorów Antoniewicza z imion, nazwisk i zamieszkania niewiadomych. b) Jana Bartniewskiego, czyli jego Cessyonaryusza Półkownika Marcina Molskiego w Warszawie. c) Jana Barankiewicza. d) Felixa Barzynkowskiego z zamieszkania niewiadomych. e) Filipa Borowskiego w Krakowie. f) Sukcessorów Wojciecha Bartochowskiego, z imion, nazwisk i zamieszkania niewiadomych. 76, Salomona Krug, Kupca z Poznania czyli jego Cessyonaryusza Leyzera Manasowicza z zamieszkania niewiadomego. 77, Katarzynę Grabską w Warszawie. 78, Wacława Weissenholfa, Kupca w Warszawie, czyli jego Sukcessorów tamże, z imion nazwisk niewiadomych. 79, Szczepana Kuczera w Konarzewie w Xięstwie Poznańskim. 80, Sobierajskiego Slosarza w Słaboszewie pod Kleczewem. 81, Nepomucena Lubierskiego, Leśniczego z Krowa pod Srodą w Xięstwie Poznańskim. 82, Jana Tarnowskiego, Ogrodowego w Konarzewie w Xięstwie Poznańskim. 83, Ignacego Głuchowskiego w Poznaniu. 84, kupca Chaudois w Warszawie. 85, Władysława Gurowskiego, czyli jego Sukcessorów z imion i nazwisk niewiadomych, w osobie matki i opiekunki Hr. z Cieleckich Gurowskiej w Rusocicach w Województwie Kaliskim. 86, Sukcessorów Antoniego Sobockiego, to jest: Piotra w Wieluniu i Marcellego w Warszawie zamieszkałych. 87, Sukcessorów, Karóla Tormanna z Bydgoszczy, a mianowicie z pierwszego małżeństwa: a) Annę Wilhelminę Jeschke, Rzeźniczkę w Bydgoszczy. b) Karolinę Balher, Szewcówką tamże, z drugiego małżeństwa. c) Ludwika Tormann. d) Karóla Tormann Ogrodowego synów. e) Zosię. f) Zuzannę. g) Emilię Tormann córki 88, Jana Mieleckiego z zamieszkania niewiadome-

go. 89, Helenę Biernacką, w Warszawie. 90, Kupca Jakóba Pfeiffer w Poznaniu. 91, Sukcessorów Strauchwalda, z imion i nazwisk niewiadomych w Poznaniu. 92, Franciszka Malczewskiego z zamieszkania niewiadomego. 93, Xięzwa Mansyonarzy w Gnieźnie. 94, Gottfrieda Koehtler czyli jego Sukcessorów z imion niewiadomych w Warszawie. 95, Chrystyana Ellbich w Warszawie. 96, Xięzwa Stanisława Rutkiewicza Proboszcza w Kleczewie zamieszkałych. Ażeby się wszyscy stawili na Audyencyi Trybunału Cywilnego Iszcy Instancyi Województwa Kaliskiego, Wydziału IIgo w mieście Kaliszu w Pałacu Sądowym przy ulicy Jozefiny, bądź osobiście w assystencyi Patronów, bądź też przez Patronów, (a mianowicie tych którzy, poniżej są wymienieni na przypadek niewiadomości pozwanych) — a to pozwani w kraju Królestwa Polskiego mieszkający i z zamieszkania niewiadomi, po upływie dni ośmiu, i czasu na myrąmetry, od daty ogłoszenia w pismach publicznych i wręczenia prawem wskazanego, zaś po zagranicami tegoż Królestwa i w odleglejszych państwach zamieszkałi po upływie 2ch i 4ch miesięcy od ogłoszenia w pismach publicznych niniejszego zapozwu o godzinie 9 zrana lub wtedy, gdy sprawa z rejestru sobie właściwego do sądenia przywołaną zostanie, i na wnioski Kuratora odpowiedzieć byli gotowi. Który w terminie rozprawy żądać będzie wyrzeczenia prekluzyi przeciwko niestawiającym Wierzycielom, wydania wyroku z stawiającemi, i ustanowienia między niemi klass do rozbioru massy. Dla objaśnienia Wierzycieli, Kurator nadmienia; iż massa ta sukcesyino likwidacyjna, wzięła początek w roku 1791 w Sądzie Ziemi Gnieźnieńskim, po zaszłej śmierci Władysława Hrabu Gurowskiego Marszałka Wielkiego Xięstwa Litewskiego przez otwarcie nad pozostałą po nim fortuną processu potioritatis. Dla zaszłych później odmian politycznych, a z niemi i odmiany prawa w kraju, sprawa obecna stosownie do formy prawa Pruskiego, pertraktowała się w Regencyi Poznańskiej, jako massa sukcesyino likwidacyjna. Wierzyciele likwidowali się, i pokładali swoje dokumenta, rzecz była przygotowaną do wydania wyroku klasyfikacyjnego, w czasie gdy ustal Rząd Pruski. W roku 1810 Trybunał Departamentu Poznańskiego, podniósł tę massę przez ustanowienie Kuratora, lecz żaden aż do czasu nowęj odmiany politycznej w roku 1815 niezapadł z Wierzycielami ogólny klasyfikacyjny wyrok. W skutek zaś tęg ostatnięj odmiany politycznej massa ta Trybunałowi Cywilnemu Województwa Kaliskiego po rozsądenie dostała się. — Składa się zaś z dóbr Kleczewskich w Województwie Kaliskim Powiecie Konieńskim, Pałacu w Warszawie, Pałacu w Poznaniu i z rozmaitych aktywów. Zdolni do przyymowania zleceń pozwanych Wierzycieli, w obecnej massie, są mianowani przy tutejszym Trybunale Patronowie: 1. Wojciech Probus. 2. Józef Miklaszewski. 3. Michał Ordega. 4. Józef Rozdeiczer. 5. Jan Miczke. 6. Felix Więckowski. 7. Jan Chrystowski. 8. Fortunat Rudowski. 9. Stanisław Piaskowski. 10. Józef Rokossowski. 11. Ignacy Milewski. 12. Mikołaj Kobyłecki. 13. Mateusz Rubach. 14. Xawery Wolowski. 15. Józef Łoiewski. Dokumenta Wierzycieli, którzy się z Rządu Pruskiego w Regencyi Poznańskiej likwidowali, znajdują się w Archiwum Trybunału Województwa Kaliskiego.

Jakób Lubiejewski W. T. C. W. K.

P o z e w.

1. Wedle Ukazu Jego Imperatorskiej Mości Samowładnego całą Rossyą etc. etc. etc. Urodzonym Alojzemu debitorowi, Rozynie z Jabłońskich żenie pretensorce Wysockim Porucz. woysk pol., Floryanowi Haykiewiczowi Sędziemu Graniczn. pu Nowogródz. Kazimierzowi i Adamowi Rewieńskim i dalszym sukcesorom zesłego Franciszka Rewieńskiego, Stanisławowi Mikulskiemu, Andrzejowi Nielubowiczowi, Michałowi i Józefie Kadziewiczem, Stanisławowi Sielickiemu, Janowi Dębowskiemu, Justynowi Samowiczowi, Stanisławowi Ka-

linowskiemu, Grekowiczowi, Antoniemu Bogusławskiemu sędziemu granicz. ptu telszew., Annie Kostrowickiej, Annie Jacyńczowej, Niczajowej, Marciniewskiemu, Kurowczykiemu, Haruckiewiczowi, Ignacemu Zabłockiemu, oraz dalszym kredytorom i pretensorom do funduszu Ur. Alojzego Wysockiego dopominki stosującym, pozew edyktałny przed Sąd Ziemski Ptu Nowogródzkiego przez Gazetę Kuryera Lit. ogłaszający się, stosownie do oświadczenia w roku teraźniejszym w aktach Ziemskich nowogródzkich zanesionego, z powództwa Urodzonego Mikołaja Magnuszewskiego wydaje się o to: iż obżalni kredytorowie mimo wyniesiony przed Sąd Ziemski Ptu nowogródzkiego przez obżal. Wysockiego edyktałny zapozew w roku ominionym gbra 15 dnia, mając się niestannie skondemnować siebie dozwolili; przez co gdy wyradza się obojętne mniemanie względem realności ich dopominków, i gdy niestannością przewlekając sprawę na koszt niepotrzebne strony narażają i do wyświelenia ogólnych zawinień obżalnego Wysockiego czynią przeszkodę, a nadewszystko, gdy tą koleją w myśl praw dla niestawiających kredytorów ammissya ich pretensorstw następować musi; z tych przeto pobudek kałcy pozwy obżalnych do Sądu, następne zakładając prożby: z obżalnymi kredytorami o skasowanie ich pretensyw jako zmównie i napastnie poformowanych. o uznanie niestawiającym ammissyi, a w razie ich stannosci o komportacyą wszelkiego rodzaju dowodów, za któremi roszczą do masy pretensorstwo, o oprysiężenie oney, o rekognicyą w ziemstwie nowogródzkim dokonać się powinna, wszystkich pretensorstw kredytorских, o zaprzysiężenie tamże realności onych; z obżalowaną Wysocką o znikczemnienie jey zapisów, o danie dostateczney paręki na odpowiedź w razie przyjęcia przez ją administracyi oddanego pod rozdział majątku z obżal. Wysockim, o wyświelenie ogólnych zawinień pod juramentem, o wykazanie źródła ich nastania, a ze wszystkimi o zwrot wydatków prawnych, winy pochwałkowe, i o to wszystko co przy spraw. żądaniem będzie. Z wolną poprawą tey żaloby.

11 roku 1822 Marca 31 dnia. Woźny niżej podpisany świadczą, iż tego pozwu kopii trzy z autentykiem zgodnych, z powództwa W. Mikołaja Magnuszewskiego, jedną WW. Alojzemu i Różyńce z Jabłońskich Wysockim porucz. woysk pol. w majątności Suchorzeczyźnie na dniu 31 miesiąca marca, drugą W. Floryanowi Raykiewiczowi Sędziemu Gran. Ptu Nowogródz. w mieście Nowogródku; w dniu 29 tegoż miesiąca, obie oczewisto do rąk podałem, a zaś trzecią po WW. Kazimierza i Adama Rewieńskich, Stanisława Mikulskiego, Grekowicza, Antoniego Bogusławskiego Sędziego granicznego ptu telszewskiego, Annę Kostrowickę, Annę Jacyńczową, Niczajową, Marciniewskiego, Kurowczyckiego, Haruckiewicz, Ignacego Zabłockiego; jako niewiadomych zamieszkania do drzwi sądowych ziemskich w dniu 31 marca idącego roku przybiłem; oraz o terminie stannosci przed Sądem Ziemskim ptu nowogródzkiego na kadencyi juniowej teraźniejszego 1822 roku zawiadomiłem.

Piotr Lityński Woźny Ptu Nowogródzkiego. Roku 1822 miesiąca apryla 5 dnia przed aktami Jego Imperatorskiej Mości ziemskimi ptu nowogródzkiego stawając osobiście Woźny w gorze wyrażony takowy pozew zeznał i ony własney ręki podpisem w protokule potoczny umieścił, świadcząc Karol Jabłoński Nowogr. Ziem. Aktowy Regent.

Roku 1822 miesiąca apryla 30 dnia takowy pozew wolno umieścić w Gazecie Kuryera Lit. Nikodem Kiersnowski Pisarz Ziem. Ptu Nowogr.

1. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEJ MOSCI Samowładnącego całą Rosyą etc. etc. etc.

Pozew przed Sąd Ziemski Ptu Słonimskiego z powództwa Ur. Józefata Lipskiego Sędziego Normalnego Słonim. Ur. Józefowi Nideckiemu Woyskiemu lub jego suksessorom po-dekrecie powolnym niestannym Sądu Ziem. Słonim. roku 1822

januaryi 23 zapadłym, w miejscu exekucyi wyniesiony w prośbach, aby obżalny Nidecki solucyą za kondemnaty dopełnił, i chociaż żadney części w głowach Urodz. Falkowskich. i z Kosińskich Olendzkiej aktorstwa w mieście Hołynce w pcie Słonim. nie masz i mieć nie możesz i dla tego, dochodzenia od lat 30 kilku zaniechałeś; na kwestyą jednak ze strony Ur. Kazimierza Wollowicza b. Podkom. Słonim. w sprawie z żalującym debitorem, jedynie dla zyskania upragnioney przewłoki wniesioną, stanąwszy przed Sądem Ziem. Słonim. stan rzeczy w tey mierze okazał, i o powrót wydatków prawnych.

Roku 1822 miesiąca apryla 29 dnia Woźny zeznając, iż tego pozwu dwie kopie z autentykiem zgodne z powództwa W. Józefata Lipskiego Sędziego Normal. Słonim. przed Sąd Ziem. Słonim. na kadencyą następną juniową Urodz. Józefowi Nideckiemu Woyskiemu Sandeckiemu lub jego suksessorom jako niemającemu osiadłości w Lit. Guberniach i niewiadomo gdzie mieszkającemu do drzwi Izby Sądowych Grodz. i Ziem. Słonim. przybiłem, i że trzecia kopia z urzędowym zamieszczeniem do Gazety Kuryera Lit. dla trzykrotnego ogłoszenia przez pocztę Słonim. posłana, przez jaki sposob o nastąpić mającey rozprawie zawiadomiłem.

Grzegorz Czerechowski Woźny Ptu Słonim. Ze takowy pozew wolno jest pomieścić w Gazecie Kuryera Lit. poświadczam Ziemski Słonim. Pisarz Hieronim Przecławski.

Dzierżawa Traktyerow.

1. Z powodu niejawienia się życzących na termina w trzech ogłoszeniach rady, naznaczone ku wzięciu w dzierżawę na pułczwarta roku z dnia 1 junii teraźniejszego 1822 roku po dzień 1 januaryi 1825 dwóch w Mieście Kownie traktyerow na mocy najwyżey utwierdzonego w dniu 14 marca 1821 roku postanowienia w arędy wypuszczających się. Rada niniejsza naznaczywszy po czwarty raz na takowy obiekt termina, mianowicie 6go, 12, i 20go maja miesiąca, roku teraźniejszego, wzywa, aby każdy z życzących one traktyery dzierżać, jawił się na te termina do Rady niniejszey z dostatecznymi i wedle praw przyjąć dozwolonemi ewikciami, zawierającymi się w domach murowanych w miastach położonych i nieruchomościach majątkach pieniężnych w gotowiznie summach i bankowych biletach, przedstawując o swobodności domów i nieruchomościach majątkow świadectwa Głównego Sądu z Departamentu, a na domy i prawne ocenki: do jakowego zadzierżawienia dopuszczają się kupcy wszystkich trzech Gild, Mieszczanie i handlujący włościanie mający ustanowione świadectwa na prawo handlu, z tem jednak, aby każdy z życzących złożył w Radzie stosownie do 20 punktu wzmienionego postanowienia atestat, to jest kupiec i Mieszczanin od mieyskiego Głowy i mieyskich Starostow, cechowy gdzie jest cech od rzemieślniczego Głowy i starszyny, włościanin skarbowy lub udziałny od swey zwierzchności, a Obywatelski od swego dziedzica lub zarządzającego. Jakowy atestat powinien zawierać w sobie, że ten komu się ony wydaje, jest dobrej konduity, nienotowany w złych postępkach i niekarany, oraz skarbowe i do gromad należące powinności regularne wypelnia. 1822 roku apryla 27 dnia. Autentyk podpisali Daniel Wilenciusz Prezydent. Karol Milaur Radca. Tomasz Lenczewski Radca. Ferdynand Ginett

*Radca. Za zgodność świadczą, Litt. Wileń. Gu-
bern. Rządu Sekretarz Wierzbicki.*

1. JPan Löffler aprobowany dentysta ma honor donieść Szanowney Publiczności, że mieszkanie swoje przemienił; przeniósł się z domu Szwarca naprzeciwko do domu JPanii Lachowiczowey na 3cin pięttrze pod N. 193 na ulicy Zamkowej.

1. *Uwładamiam się ninieyszém, iż została zgu-
bioną tabakiera złota kształtem pugileresu zrobio-
na, z napisem polskim na wierzchu zokładki będą-
cym, pamięć matowa deseniem w kosteczki robo-
ty Bracenta z dnia 22 na 23 miesiąca aprylar. b kto-
by takową znalazł raczy zgłosić się do podpisane-
go mieszkającego przy ulicy Trochkiej a XX. Fran-
ciszkanow na 2gim pięttrze w klasztorze pod N. 31
za odniesienie której nagrody czerwonych zło-
tych 4 przeznaczam. Antoni Piotrowski.*

Doniesienie Xiegarskie.

2. Słownik Łacińsko-Polski z poruczenia ko-
mitetu filologicznego przy Cesarskim Wileńskim
Uniwersytecie, wypracowany przez J. X. Kanoni-
ka Czernskiego, stosownie do postępu lexykografii
czasow naszych, którego wydanie nakładem moim
przedsięwziąłem, bez przerwy się drukuje, i lubo
na zapowiedziany przeze mnie termin niemogłem
pierwszego tomu wypieszyć dla obszerności dzie-
ła, równie jak dla wielu przeszkod w samym dru-
kowaniu, mam honor atoli uwiadomić, iż jak nay-
rychleysze i naydokładnieysze uiszczenie się jest
jedynem moim staraniem.

Lecz że 42 arkusze dotąd wydrukowane nie
składają jeszcze tomu pierwszego, przeto prenu-
meratorowie raczą cierpliwie zaczekać na zupeł-
ne tegoż tomu ukonczenie, a mieyscowi i przy-
chodzący do mojej xiegarni mogą w każdym cza-
sie widzieć drukowane i cały postęp drukujących
się dalszych arkuszy. Fryderyk Moritz.

2. *Dyzmas Gertman na sukcesorach zeszed-
go Felixa Kukiela Regenta, Dekretem Sądu Głó-
wnego Lit. Wileń. Depart. 2go mając sobie są-
dzoną sumnę złotem czer. zł. 347 a monetą srebr-
ną zł. pol. 1138. gr. 11 ma zamiar oną przelać
Zyczący zatem nabydź wlewkiem ten stosunek, raczy
zgłosić się do Regenta Granicz. Ptu Wileń. Sa-
kowicza mieszkającego w pałacu Senatorsa Ogiń-
skiego na Rudnickiey ulicy. Ze strony zaś Aktora
zapewnia się, wszelka w układzie powolność i ła-
twość.*

Roku 1822 mca apryla 24 d. Takowe ogło-
szenie może Redakcyja, Kuryera Litt. umieścić w
druku Józef Naborowski Grodz. Wileń. Pisarz.

О Б Ъ Я В Л Е Н И Е

2. По волю Господина Главного коман-
дующаго 1. армією, Интенданштество
оной объявляетъ, что торги на по-
ставку для войскъ сей Арміи и при-
численныхъ къ оной, съ 1 Августа
сего по 1. генваря будущаго 1823 го-
да, назначаются въ казенныхъ Пала-
тахъ пбхъ самихъ Губерній, гдѣ
войски расположены; имянно: Воро-
нежской, Тамбовской, Екатерине-
славской, Слободско-Украинской, Ря-
занской, Курской, Орловской, Ка-
лужской, Тульской и Полтавской тор-
ги: Юня 1, 5 и 7; перепоржки: 9,

12 и 13, Смоленской, Черниговской и
Минской торги Юня 7, 9 и 12, пе-
репоржки Юняжь 15, 16 и 19.

На сіи сроки вызывающіяся желаю-
щіе къ торгамъ съ законными зало-
гами, во уважение по мѣсячной по-
ставке, на сей разъ въ памятую часть
прошивъ подряда, а на обезпечение
задатковъ особо, кромѣ обществен-
ныхъ ошъ дворянства поставокъ,
кои остаются на одномъ довѣрїи. Въ-
домости о потребностяхъ въ каждой Гу-
берніи, будутъ разосланы въ Казен-
ныя Палаты въ свое время и публич-
но въ оныхъ ошкрышы, вмѣстѣ съ
подробными кондиціями и прочими
правилами, на основанїи коихъ дол-
жны происходить торги.

Исправляющій должность Генераль
Интенданша 1. Арміи Аршиллери Ген-
ераль-Маіоръ Пироговъ.

2. *Z woli JW. Głównodowodzącego 1szej
armii, Intendencya teyże armii ogłasza, iż targi
na dostawę dla woysk tey armii i przyłączo-
nych do niey, od 1go augusta roku terażniey-
szego do 1go januaryi następującego 1823 roku,
naznaczają się w Izbach Skarbowych tych gu-
berniy, gdzie woyska są rozłożone, mianowicie
w Woronezkiej, Tambowskiej, Ekaterynostaw-
skiej, Słobodzko-Ukraińskiej, Riazanńskiej, Kur-
skiej, Orłowskiej, Kaluzkiej, Tulskiej i Pol-
tawskiej targi: junii 1go, 5go i 7go, przetar-
gi: 9go, 12go i 15go; w Smoleńskiej, Czerni-
howskiej i Mińskiej targi: 7go, 9go i 12go,
przetargi 15go, 16go i 19go także junii.*

Na te terminy wzywają się zyczący dla
targow z prawnymi ewikcyami, w proporcji do
miesięczney dostawy, na ten raz równającami się
piątey części całego podradu, a na zabezpiecze-
nie zadatkow osobno, prócz dostawy od zgroma-
dzeń szlacheckich, które pozostają na samey
ufności. Wiadomości o ilości potrzebney w każ-
dey gubernii, będą w swoim czasie rozestane do
Izb Skarbowych i publicznie w nich otwarte, ra-
zem ze szczegółowemi kondycyami i dalszemi pra-
widłami, na osnowie których powinny się odby-
wać targi.

Sprawiający obowiązki jeneralnego Intendenta
1szej armii Jenerał Major Artylleryi Pirohow.

2 Rząd Gubernialny Litewsko-Wileński po-
daje do wiadomości, iż majątki Koszany i Gru-
dziszki, przynależne do Miasta Kowna, i mające
położenie w Powiecie Kowienskim, za które niniey-
szy tenutor Józef Pruski płaci corok rubli srebr-
nych 3,162, oddają się warędną dzierżawę przez
licytacyę; a ztym zyczący sobie wziąć pomienio-
ne majątki w arędę zechcą jawić się dla targow
na naznaczone dla tego termina, to jest 16, 18, i
20 następnego miesiąca maja do Wileńskiej Skar-
bowey Izby, gdzie będą objawione kondycye i ter-
min arendy, oraz inwentarz tychże majątkow.
Roku 1822 miesiąca kwietnia 27 dnia. Assessor
Nowicki. Wierzbicki Sekretarz. Kollegialny Regie-
strator Purycki.

Observacye meteorologi- czne.	Czas obserwacyi	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	Wiatry.	Odmiana w powiat.
}	dnia 3 średnia	27 cal. 6,4 lin.	+ 13,83 stopni	Niestaly	Pochmurno
	dnia 4 średnia	27 — 8,7 —	+ 8,5 —	Północ. Zachodni	Pogoda
	dnia 5 godz. 5	27 — 10,5 —	+ 4. —	Północ. Zachodni	Pogoda